

гоняме злоба-тѣ, какъ-то и грубость-тѣ, повтаряніе-то и продълженіе-то му.

Подигравача-тѣ сѣ умразни на сѣкого: ако по нѣкога-тѣ развеселяватъ, още по често досаждатъ, разгнѣватъ и смущаватъ.

ПРАВИЛО IV.

*За погрѣшки-тъ кои-то струваме кога приказваме
безъ размышленіе.*

Да приказваме безразсѣдно ще рѣче да приказваме за сѣкакви работи безъ да внимаваме на що-то рѣчемъ, да приказваме тогава кога-то трѣба да мълчимъ, или да думаме безполезни работи. Трѣба, споредъ Святый Павелъ, сички-тѣ ни думи да сѣ съдружени съ добрина, посолени со соль-тѣ на мъдрость-тѣ, за да не произнасяме никаква дума безъ да знаемъ защо и какъ я произнасяме; и да приназваме за онова което знаемъ, и да мълчимъ за онова кое-то не знаемъ.

Кога-то нѣкой каже лоши думи, не трѣба да му отговаряме съ грубость; но трѣба или да ги обърнемъ на смѣхъ, или да мълкнемъ, или да ся оттеглимъ.

Трѣба, повече да слушаеме, а по малко да говоримъ съ разумни старци и съ учени хора.

Още е смѣшно да приказваме непрестанно за свои-тѣ си работи, за себѣ си, за щастіе-то си; да ся оприличаваме на нѣкого много е срамотно.

Не трѣба никога да приказваме безполезно за кого да е, още повече да не говоримъ умразно.

Злоуправіе и безумство е да въкаме нѣкого по пѣтица-та, отъ прозореца-тѣ или отъ стѣлба-тѣ.

Кога-то не можемъ да търпимъ подиграванія-та,